

РЕШЕНИЕ

№ 1721

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10848** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от фирма "Сити Рент А Кар 7" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район О., [улица], със законен представител И. П. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0804-00458 от 28-ми септември 2023 година. С обжалваната заповед спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, буква а от ЗДВП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца до една година, а именно – за срок от 6 месеца и са отнети два броя регистрационни табели с № С. КТ.

В жалбата се сочи, че автомобилът е бил отдаден под наем на италиански гражданин П. Венторино, който е притежавал валидна шофьорска книжка. Автомобилът следвало да се върне на 26 октомври 2023 година, което не станало и на 17 октомври 2023 година бил върнат без регистрационни номера от сектор „Пътна полиция“ – С.. При тези факти се подчертава, че автомобилът е отдаден под наем на П. Венторино, а не на посоченото в заповедта за принудителна административна мярка лице - Р. М. Б.. Лицето било непознато за управителя, а след като не му е предоставил процесния автомобил, той не виждал смисъл в това да бъде санкционирана фирмата собственик. С тези мотиви се иска отмяна на обжалваната заповед.

В съдебно заседание не се явява жалбоподателят и не изразява становище.

Ответникът - Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-С. не се явява в съдебно заседание. Изразил е писмено становище, в което оспорва жалбата на дружеството. Счита, че при издаване на акта са спазени материалните и процесуални изисквания на

закона. Иска потвърждаване на акта като правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установена следното:

Обжалваната заповед за прилагане на принудителна административна мярка/ЗПАМ/ е издадена от Началник сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-С. срещу дружеството на 28-ми септември 2023г. В заповедта са посочени следните основания за издаването ѝ: На 28-ми септември 2023 година, в 1:51 часа, на автомагистрала Т., 273 километър, посока С., лицето Р. М. Б. управлявал лек автомобил О. З., с рег. номер СА 3713 КТ, собственост на „Сити Рент А Кар 7“ ЕООД, представлявано и управлявано от И. П. М., с отнето свидетелство за управление на МПС, на основание ЗППАМ № 23-[ЕИК] от 8-ми септември 2022 година.

При тези обстоятелства на дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква а от ЗДВП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца до една година, а именно 6 месеца и са отнети двата броя регистрационни табели номер СА 3713 КТ.

В издадената заповед не е цитиран съставения акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който са констатирани фактите, описани в нея, но по делото е приложен акт бланков номер ГА 944 44, в който е отразено, че на 28-ми септември 2023 година е спрял Р. М. Б. на автомагистрала Т., на 273 км. в посока С., при управление на лек автомобил О. З., с рег. номер СА 3713 КТ, собственост на „Сити Рент А Кар 7“ ЕООД и при извършената проверка се установило, че свидетелството за управление на МПС на водача е отнето от органите на МВР със ЗППАН № 23-0304-000324/08.09.2022г. Водачът бил тестван за алкохол с Алкотест Дрегер 7510, фабричен номер ARDM0202. който е отчел 1,37 промила алкохол и му е бил издаден талон за медицинско изследване.

Приложени към административната преписка са също протокол за медицинско изследване и мотивирана резолюция, с която на 28-ми септември 2023 година административното производство е прекратено, предвид установеното количество алкохол и материалите са пратени на прокуратурата. Приложено е и наказателно постановление № 23- [ЕГН] от 9-ти октомври 2023 година на Началник група ОДМВР- С., сектор „Пътна полиция“, с което при същите факти на Р. М. Б. са наложени наказания за управление на МПС, след като неговото свидетелство за управление на МПС е отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДВП, за превозване на по-голям брой пътници от определените в свидетелството за регистрация на МПС и затова че не носи свидетелство за регистрация на МПС, квалифицирани като нарушения съответно на чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДВП, на чл. 181, т. 7 от ЗДВП и чл. 183 ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДВП.

Описаните фактически обстоятелства не са спорно между страните и се установяват непротиворечиво от доказателствата по делото.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДВП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Принудителните административни

мерки са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Те са репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменияване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат.

ПАМ по чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП се осъществява при управление на ППС от лице, непритежаващо свидетелство за управление – неправопособен водач, като законодателното решение за налагане на ПАМ на собственика на ППС, чието превозно средство е управлявано от такова лице, се свързва с неправомерно поведение на собственика на ППС – за това, че е предоставил, преотстъпил, разрешил или допуснал управлението на притежавания от него автомобил от неправоспособен водач. Собственикът на автомобила не подлежи на ПАМ ако вещта е попаднала във владение на неправоспособен водач при обстоятелства, за които той не е отговорен и са извън неговия контрол.

В жалбата си, представителят на санкционираното дружество сочи точно такива обстоятелства – твърди, че автомобилът е отдаден под наем на лице, различно от неправоспособният водач, описан в заповедта. В административното производство не са събрани доказателства и не е установено, че длъжностни лица от дружеството, чрез свои действия са предизвикали противоположния резултат – управлението на притежавания от него автомобил от неправоспособен водач. Автомобилът е собственост на дружество, съответно следва да се приеме, че се ползва в търговската му дейност. Не са събрани доказателства, които да установяват основанията на които вещта се е намирала във владение на неправоспособното лице. Не са изяснени фактите и не може да се приеме, че в дейността на дружеството е допуснато нарушение, чрез предоставяне на автомобила на неправоспособен водач.

При тази липса на яснота за основанията, на които автомобилът е попаднал във владение на неправоспособно лице, необосновано от гледна точка на доказателствата и неправилно от гледна точка на закона, административният орган е приел, че в дейността на дружеството е допуснато предоставяне на автомобила за управление на неправоспособен водач. Основанието за налагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП е недоказано.

Действително, за прилагането на ПАМ в цитираната хипотеза – на собственик, чието превозно средство е управлявано от неправоспособен водач, законът не регламентира като елемент от правопораждащия фактически състав наличието на субективно отношение - знание, съгласие на собственика на автомобила или на длъжностни лица в дружеството – когато собственик е юридическо лице, към извършеното с притежаваното от него МПС административно нарушение, съставляващо нормативно предвидената материалноправна предпоставка на ПАМ по чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП. Това не означава, че при липсата на каквато и да е било обективна и субективна съпричастност на собственика на автомобила към обуславящата налагането на ПАМ противоположна деятелност, той следва да търпи неблагоприятните правни последици, с които се свързва осъществяваната държавна принуда.

Разпоредбите на чл.6, ал.1 и ал.5 от АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерността задължението на административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо и да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел, без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга –

прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. В случая, освен че прилагането на оспорената ПАМ не е обосновано, още по-малко е доказана необходимост от налагане ограничението за постигане на предвидената в закона цел, мярката не се основава на действия или бездействия, сочещи на съпричастност на собственика на автомобила към установения противоположен резултат – управление на МПС от неправопособен водач. Ето защо с наложената на жалбоподателя ПАМ се нарушава принципа на съразмерност по чл.6 от АПК.

Оспорената заповед е издадена и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, тъй като преди издаденото на заповедта не са изяснени всички факти и обстоятелства, от значение за случая.

Липсват доказателства, от които да се приеме, че действията на собственика на МПС са в отклонение на дължимото правомерно поведение. ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на деца да извърши други подобни нарушения, като същата не съставлява вид административно наказание. Тя цели обезпечаване изпълнението на конкретно правно задължение и за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща необходимото за осъществяване на целта на закона. В процесния случай, неизясняването на обстоятелствата и неизвършването на проверка за установяване на връзката на конкретни действия на длъжностни лица в дружеството, довели до предоставяне владението на автомобила на неправоспособно лице, водят до невъзможност да се провери като материалната законосъобразност на акта, така и съответствието на мярката с целта на закона.

По изложените съображения, издадената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се уважи направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски, поради което следва да заплати сумата от 1050лв, представляващи платено адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса за съдебно оспорване.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на "Сити Рент А Кар 7" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район О., [улица], със законен представител И. П. М., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0804-00458 от 28-ми септември 2023 година, с която спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, буква А от ЗДВП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца до една година, а именно – за срок от 6 месеца и са отнети два броя регистрационни табели с № С. КТ. Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ

